

Látom a szép eget fölöttünk fényleni,
(Köszönöm, Anyám, hogy felneveltél,)
Békesség csillagát rajtunk lengedezni.
(Értem annyi könnyet kiejtettél)
Talán vérmezőben háromszínű zászló,
(Én azt most már vissza nem szolgálom,)
A Seregek Ura legyen oltalmazóm!
(Áldjon meg az Isten, azt kívánom.)

Nem szánom véremet ontani hazámért,
(Köszönöm, Anyám, hogy nem neveltél,)
Mégis fáj a lelkem az én otthonoméért.
(Értem semmi könnyet nem ejtettél.)
A bús harangok is néma hangon szólnak,
(Én ezt most már vissza nem szolgálom,)
Mikor indulni kell a szegény katonának.
(Verjen meg az Isten, azt kívánom.)

Elindultam szép hazámból,
Vitézlő magyar világból,
Visszanéztem félutamból,
Szememből a könny kicsordul.

Bú ebédem, bú vacsorám,
Boldogtalan minden órám.
Nézem a csillagos eget,
Sírok alatta eleget.

Iszonyú vész gyűl mostan a hazánkra,
Pogány hadak véres támadása.
Váraknak eleste, falvaknak futása,
Vérbe borult nemzetünknek hazája.

Sír a szél, sírjon vele két szemem is,
Vár-e még a kedvesem, hogyha szeret is?
Áll-e még a ház, ahol megszülettem?
Szép hazánkat soha el nem feledem.
Áll-e még a ház, ahol megszülettem?
Szép hazánkat soha el nem feledem.

Mert még a fecske is, ahol nevelkedik,
(Köszönöm, Anyám, hogy felneveltél,)
Búsan énekel, ha indulni kelletik.
(Értem annyi könnyet kiejtettél)
Felkötöm a kardot apámért, s anyámért,
(Én azt most már vissza nem szolgálom,)
Megforgatom én a szép magyar hazámért!
(Áldjon meg az Isten, azt kívánom.)

Elindultam szép hazámból,
Vitézlő magyar világból,
Visszanéztem félutamból,
Szememből a könny kicsordul.

Bú ebédem, bú vacsorám,
Boldogtalan minden órám.
Nézem a csillagos eget,

Sírok alatta eleget.